

Sygn. akt IX U 992/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. F. (A. F.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ustalenie kapitału początkowego i wysokość emerytury

na skutek odwołania A. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 lipca 2015 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 992/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.07.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. F. (F.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych po nabyciu prawa do emerytury wyniósł 241,45% i jest niższy od 250%.

Kolejną decyzją z 15.07.2015r. Oddział ZUS odmówił ubezpieczonemu ustalenia kapitału początkowego, gdyż kapitał początkowy ustala się dla osób urodzonych po dniu 31.12.1948r.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) od 02.05.1966r. do 29.06.1992r. w szczególności w latach 1966-1968, 1980-1981, 1991-1992.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 14.06.1992r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 241,45 %.

W dniu 15.06.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do wniosku ubezpieczony nie dołączył nowych dowodów. Domagał się również ustalenia kapitału początkowego oraz „przyjęcia tablic dalszego trwania życia jeżeli jest to korzystniejsze.”

Decyzją z dnia 15.07.2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu prawa do emerytury z okresu dwudziestu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu był niższy od 250% i wyniósł 241,45%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego w uzyskiwanych w okresie od 02.05.196r. do 29.06.1992r. w szczególności za lata 1966-1968, 1980-1981 oraz 1991-1992 na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 (k.23) z uwzględnieniem przepisów branżowych obowiązujących w spornych okresach Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1969-1979, 1982-1989 i 1992 na bazie odtworzonych wynagrodzeń wynosi 236,10% i jest niższy od 250%. Obliczając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru biegła przyjęła za lata 1980-1981 oraz 1991-1992 wynagrodzenie wykazane przez KWK (...) w zaświadczeniu Rp-7 z dnia 08.03.2016r. (k23 a.s.).

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych, złożoną znajdującą się w aktach nin. sprawy oraz opinię biegłego z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego oraz rent uzupełniających mgr S. K. z dnia 30.03.2017r. (k.37-56 a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, ponieważ obliczony najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury jest niższy od 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii, w której biegła odtworzyła wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego za sporne lata, a następnie obliczyła najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem w części wynagrodzenia osiągniętego po nabyciu prawa do emerytury. Ustalając wysokość wynagrodzenia biegła przyjęła wszystkie składniki wynagrodzenia, które bezwzględnie ubezpieczonemu przysługiwały z tytułu zatrudnienia takie jak wynagrodzenie zasadnicze, dodatek nocny, szkodliwy i niebezpieczny, wynagrodzenie z Karty Górnika oraz deputat węglowy, natomiast za lata 1980-1981 oraz 1991-1992 wynagrodzenie wykazane przez pracodawcę w zaświadczeniu z dnia 08.03.2016r. Tak obliczony wwpw okazał się być niższy od wymaganego w przepisach wskaźnika wynoszącego 250%. Tej sytuacji nie zmieni również doliczenie dodatkowego wynagrodzenia za przepracowanie dwóch niedziel w miesiącu, bowiem wskaźnik nadal nie przekroczy 250%. Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie ubezpieczonego na okoliczność wysokości osiąganego wynagrodzenia, gdyż z uwagi na brak dokumentacji nie da się odtworzyć pozostałych składników wynagrodzenia takich jak premie czy ewentualne wynagrodzenie akordowe.

Zdaniem Sądu opinia biegłej jest rzetelna i przekonująca.

Obliczony wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia nie pozwala na przeliczenie emerytury na podstawie wskazanych powyżej przepisów.

Bezzasadne jest również w świetle art. 173 powołanej ustawy, odwołanie ubezpieczonego od decyzji odmawiającej ustalenia kapitału początkowego, bowiem nie należy on do osób urodzonych po dniu 31.12.1948r.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia